

nen af den fulde Indtægt, som han har fra saadan Kilde. Endvidere den, som uden at have fast Bopæl i Communen det driver Næringsvei eller forestaer et Embede eller en Bestilling, som ubeløfende vedkommer Communen; han er skattepligtig i Communen af Halvdelen af den Indtægt, som han har fra nogen af disse Kilder, forsaavidt som han har fast Bopæl paa noget andet Sted i Kongeriget, hvor der svares Krigsskat for 1865—66; boer han derimod udenfor et saadant, er han skattepligtig af den hele Indtægt.

d) Selskaber, Stiftelser og andre juridiske Personer, som i Communen eie faste Eiendomme eller gennem Tiender, Arvesæstefølgter eller Canon have faste Indtægter. De ere skattepligtige til Communen af den fulde Indtægt, som de have af disse Eiendomme.

Britagne for den juridiske Personer af deres faste Eiendomme paahvilende Skattepligt ere Staten med de Stiftelser og Indretninger, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven, eller som besthres af Regjeringen eller ved Regjeringens Foranstaltning, Kirker og Skatte-Communen selv med alle Dele af dens Virksomhed, hvad enten de ere henlagte under Communalbesthrelsen eller under særstillede Besthrelser, dog kun forsaavidt disse Eiendomme bestaae i Grundstykker, som ikke ere skyldsatte til Staten, eller i Bygninger, og ikke ere overdragne nogen Anden i Leie, Forpagning, Fæste eller Arvesæstefølgte, i hvilket Tilfælde det indvundne Udbytte bliver at bestaate.

Boer en Skattepligtig i flere Communer, ansees han at have fast Bopæl i dem af disse, i hvilke han har en Beboelsesleilighed for sig med Familie, som han enten eier og ikke har overladt Andre, eller hvis Brug han har sikret sig for et Tidrum af mindst 6 Maaned.

Indenrigsministeren afgjør, hvorvidt Udændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tage midlertidigt Ophold i en Commune, ere skattepligtige, samt om deres Ophold efter de

foreliggende Omstændigheder er at ansee som midlertidigt.

§ 7.

Indkomstskatten svares af al i Løbet af Aaret 1864 falden Indtægt, bestaaende i Penge eller Gjenstande af Pengeværdi, som anvendes enten til egen eller til Families Underhold, Nytte eller Behagelighed, eller til Udvidelse af Næring eller Drift, eller til Formues Forøgelse, herunder indbefattet Livrente, Overlevelsesrente eller deslige, saa og til Gaver. Undtagen er den Formueforøgelse, der skeer ved Arv eller Forstud paa samme.

§ 8.

Skattepligtig er saaledes navnlig den Indtægt, som vedkommende Skatteyder har havt:

a) Af Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Søfart, Fiskeri eller hvilken som helst anden Næring, eller har oppebaaret som Vederlag for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art.

b) Ved Vortforpagning, Vortfæstning eller Udleie af rørligt eller urørligt Gods; den Leilighed, en Eier selv har behøvet, betegnes som en Indtægt efter den Leie, som han ved Udleie deraf maatte have kunnet faae.

c) Af et Embede eller en Bestilling, saasom Gage, Sporlser, Naturalhjelper eller Emolumenter, ligesom af Apanage, Pension, Bartpenge, Klosterhævning, Livrente, Afteg, Gaver og paa anden lignende Maade.

d) Ved Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Actier og andre inden- eller udenlandske Penge-Effecter, saa og af Capitaler, der have været ublaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, med eller uden Forskrivning.

Fra al Indtægt, der hidrører fra Næringsbrug, fradrages, dog med Undtagelse af det, der er anvendt til egen og Families Underhold